Adnotatiunculae in ~~Taciti~~ Thukydid. et
Annales.
Vratislaviae 18 16/17
Schneider.

Introductio in lectiones Thucydideas

Creophilus Samius Οἰχαλίας ἅλωσιν scripsit. Pylagoras τὰ Τρωϊκά. Stasinus Cyprius Cypria, ubi Nuptias Pelei atque Thetidis XI. libris, celebrat.

Cercops Milesius

Carcynus Naupacti (urbe in Locride sita) natus scripsit τὰ ναυπακτικά.

Cynaethon Lacedaemone ortus, qualis argumenti poema scripserit, non constat. Quis est qui Κορινθιακα, et Εὐρώπεια conscripsit?

Arctinus autem Ἰλίου πέρσις, et carmen Aethiopida succinctis celebravit quoque famam Memnonis

Lesches Lesbius Ἰλιάδα μικράν scrip-

Pisander Camiri (urbis in Rhodo insula) Heracleam descripsit.

Hesiodi Eoeae magnae.

Strabonis ait, poeticum apparatum primum in lucem prodiisse.

Λογογραφία. λογογράφοι.

Cadmus cui aequalis? Hecataeus?

Hellanikus in Lesbo insula 495. anno

Pherecides 480. Xanthus Lydius ante Herodotum vigebat.

Agesilaus Argivus 490. (Regiis in Italia natus). De his, inspiciatur opusculum

Friderici Creuzeri Historiar. Graecor. Antiquissimor. fragmenta collegit, etc.

Pherecides historicus, als Archaeologiam XIII. libri composuit, quae ex vel Autochthones vocatur. Idem quoque Siciliae historiam conscripsisse putat.

Herodoti vaticinatio de Thucyd. Gell.

Triplex memoria de Thucidide, a Marcellino quodam Rhetore, a Suida, et ab incerto quodam auctore, ~~de Thucid.~~ exstat. Eminet notitia Marcellini, quae sequentis tenoris est:

Fuit Thuc. fil. Olori, vel potius Elori 67mae Olymp. anno secundo natus est (469. a. Chr. n.) itaq. XIII. annis posterior Herodoto. Audivit Anaxagoram, Periclis familiarem, inde dogmata illa philos.! Item Antiphontem rhetorem praeceptor. habuit. Cum XXV. annos natus esset, accidit ut Herod. Athenas venerit. In Thasso insula in primis provincia functus est, et quidem cura metallorum praefuerat, unde dives redditus, uxorem Scaptesula (Thraciae locus est) duxit. His divitiis autem non abusus est, imo militibus, tum Laconum tum Athen. facta sibi adferentib. distribuerat.

Concitavit sibi invidiam ob tarditatem
~~quod~~ cum Amphipolin urbem minime
tueri posset, quae prius a Brasida
capta esset. Inde in exilium 89
olympiad. (aetatis Thucid. 48.) pulsus anno. Di-
citur, cum in exilium damnatus esset
in Aeginam insulam, se coniecisse
ibique magnam pecuniae partem
fenori collocasse. Mox contulit
se Scaptesillam, ubi auctore Mar-
cellino suam Hist. composuisse
videtur.
Acrius videbatur Thucid. ~~et~~ ea causa
veritati in primis studere, quod Athen. non
unicis confid. posset.

Oenobii auctoritas decreto, revocatus
Athenas. Multo post dolo inter-
fectus est, et in eo loco sepultus
esse fertur, ubi affines Milt. sepe-
liri soliti erant. Marcellinus tamen
in Thracia mortuum esse, ait.
Scripsit:

ξυγγραφην της περι των Πελοποννε-
σιων και Αθηναιων.

Divisio in VIII. libros non a Thucid.
~~est~~ facta est. Scholiastae enim XIII
commemorant. Alii, quando Herodoti
exempl. secutum esse. quod tamen
non satis constat.
Octavus liber languescit, et a sublimi

Thucididem in historia sua

Thucidideo
dicendi genere alienatur, itaq pleri-
que genuinum ~~huius~~ Thucididem
esse, negant. Audiendus tamen
Justius Marcellinus, qui morbo
ultimum suum librum ~~oppressum~~, conscripsisse ait.

Perducit autem Histor. suam ad
XX. an. belli Pel. quod XXV. annis
duravit. Morte correptus non absol-
vit. Cratyppus et Theopompus, deinde
Xenophon opus hoc absolvere.

<u>De virtute atq</u> <u>vitiis</u> <u>Thucid.</u>

Jam apud veteres (apud Cic. e.c.) rerum
gestarum pronunciator grandis atque
fidelis vocatur. Valet praecipue in
Concionib. quasi elaboratissimis. Quintil.
Inst. testatur Demosth. hoc in re
eum imitatum esse, octies Histo-
riam suam libros exarasse. Fuit
apud veteres veluti canona τῆς
Ἀττικότητος, et brevitatis quod
etiam Cicero (de Orat.) attestatus
est. Sunt tamen (inter quos Dionys.
Halic. in Ep. ad Pompeium) qui de
hyperbola accusant Thucid. nec minus
propter obscurit. sermonem atque affectatum
ordinem. Adnotat quoque Suidas in sen-
tentiam saepe animum inclinasse. Nec
minus studium antiq. v.g. ξ pro σ. per
saepe utitur. Sapit hoc antiquita-
tem. Nec minus per σσ, quod alii per

et solummodo scribunt.

Commentati sunt de hoc opere

Evagoras Lydius, scripsit Lexicon Thucid. nec non librum de artificio orat. Thuc. quod tamen interiit.

Numenius rhetor (aetat. Had.) et Sabinus sophista ὑπομνήματα Thucid. comment.

Nec minus Gramatt. ut Didimus et Heron Athenien.

Dionys. Halic. περι τῆς Θουκιδίδου etc.

Supersunt quoque scholia Graeca, quae ex Didimo Evagora, etc. excerpta sunt

Editiones prodiérunt.

Aldina 1502. f. cum Scholiis separatim in calce positis, quae et seorsim 1503. prodierunt.

Florentina, apud Bernh. Juntam 1526. f.

Basiliensis Hervagiana 1540. f. in primis a Joh. Camerario castigata. Schol. ad calcem reiecta.

Henr. Stephani 1564. cum Scholiis f.

Ex his quatuor omnes recentiores profluxerunt,
Versione latina adornata, prodidit

Amstelodami 1731. C. Duckeri f. cum adnotat. Henr. Stephani et alior. In primis adnot. Wassii (Jos.) et Duckeri, merentur. 1

Parisina ab 1808. X. Tomis. Histoire Greque de Thucidide, etc.

1808. Lemgoviae, a Bredovio curata, versio Heilmanni.

Dilucidaverunt Thucid.

Abreschius. Gottleberus Rector Scholae Misneniensis et Bauerus

Textus

Θεμ. κ. δ. Αθηναιος. c. 1. cur non ὁ Αθην.

ελπισας. de quacunque re futura usurpatur.

τη παση, quas opes commemorat Heeren. ακμη.

ακμαζειν vigere, robore pollere.

το μεν. licet variae partes Graeciae erant, omnia tamen ad Lacedemonienses et Athen. inclinabantur.

κινησις. bellum intestinum, opp. bello justo.

βαρβαρων. Thracas et Persas puto. ως ειπειν. formula solennis apud Graecos. δη. attamen

τεκμηριον. solet idem casus sequi, qui antecessit. ξυμβαινει. jungitur c. Dat.

c. 2.

βεβαιως. universim. firmiter, constanter. μεταναστασις.

αποζην. (ζην. vivere) parce vivere.

αδηλον ον. pro αδηλου οντος.

ἡ αρισ.η (vel ουν) της γης. της τε αλλης vel Ελλαδος.

Θεσσαλια. olim Pirreia, Haemathia etc.

ἡ Ελλας. Phtiotis, primum Graecia appellata est.

--

In lectiones Taciti, introductio.

Sed nos audire soliti sumus annales omnino id esse quod ~~annales sint~~ historiae sint, ~~...~~ ~~...~~ historias non omnino esse id quod annales sint: — — ita historias quidem esse aiunt rerum gestarum vel expositionem vel demonstrationem, vel quo alio nomine id dicendum est. annales vero esse cum res gestae plurium annorum, observato cuiusque anni ordine, deinceps componuntur. Cum vero non per annos sed per dies singulos res gestae scribuntur, ea historia Graeco vocabulo ἐφημερίς dicitur,

Gellius. V. XVIII.

Principis rationem praetermittit, satis narratas libris, quibus res Imperatoris Domitiani composui. Tacitus Ann. XI. c. 11.

mihi destinatum foret, suum quoque in annum referre, avebat animus anteire. statimque memorare exitus, quos Latinius atque — — verum atque alias sontium poenas, in tempore tradere. id. Ann. IV. 71.

... Romanam in tres partes dividit, ... regibus, populo, et Caesaribus gestam.

~~domus Augustae~~

De genere scribendi Taciti

II. 13. de Orat. quid sint Annales exprimit. Servius ad Aen. I. 373. male distinguit.

Alius modus genus hoc scribendi Graecis fuit.

II. 20. Herod. distinguit, quid sit Historiae opus, γνώμης ἱστορίη.

Sempronii Asellionis locus lib. I. (Gell. V. 18.) discrimen inter Ann. et historias.

XI. c. 11. Ann. distinguit Annales ab historia?

IV. 71. Ann. IV. 32. ~~Hist.~~ Annal.

Ruperti in Praef. ad Tac. Annales.

De actis diurnis.

In desuetudinem abactum morem ... Jul. Caesar. ... 695. u. c. revocavit. Suet. Jul. c. 20.

Fragm. Act. publ. Ernesti in Excurs. ad Suet. locum. cit.

Acta diurna a Caes. Jul. instituta a sequentib. Imperat. Ann. XIII. 31.

reponere. instituere. Annal. III. 54. III. 71. e quo posteriori loco tamen conici, non licet. Suet. Tib. consulares annales.

c. 1.

Consilium quod in opere conscribendo in animo erat, exponit, simul Caesarum historiam dividit.

habuere; tenuere. Annal. IV.

Ab hexametro Sallustius, et

habet IX. c. 4. 72. Quintil. [†] Livius fuerunt.

Nonnulli dixerant, Tacitum morem veterum hic sequutum esse, Wolfius dicit: Tacitum hunc [illegible], consilio fecisse. Alii, Tacitum ipsum nescivisse, an versum susceperit. Mihi placet, nullum versum hic occurrisse.

dictaturae usque ad. c. t. et demum, [illegible] Ann. IV. 19. [illegible] Ann. IV. 31.

sumebantur. suscipiebantur. v. Jud. Oberl.

neque Tribunat. quod ultra biennium, [illegible] contrarium saepe accidit. Quapropter egregius Wolfius Ann. I. 39. fixus, mutare [illegible] voluit, [illegible] inconsiderate! nam etsi aliquot menses transierant, non tamen pleni tres anni, acti sunt.

arma, quicquid armis partum, et regna Pompei Crassique potentia. [illegible] autem [illegible] enarratio fatorum, quae tam tristia Romanis evenere? In promptu responsio, ut eam sortem quae tyrannidem* minus odiosam Romanis, reddit, tacitus explicaret. Vocat enim [illegible]

Principum, Principes senatus, civitatis.

fessus. debilitatus, confectus

*Augusti

ita, veluti dixisset, duae priores partes rerum gestarum iam expositae sunt, nunc autem tertiam aggrediar.

[†] ita Wolfius torquet animum, vocabulumque veteris, delet.

populi Rom. nulla exempla (exstat vocabulum) veteris p. R. antiquus usurpasse [illegible]. Sed bene Tacit. dixisse, quod [illegible] novos homines a veteribus illis secerneret, ut [illegible] a Vet. pop. R. alium [illegible] Annal IV. 32. puto veteris pro veteres res.

II. p. Hist. prospera vel adversa. fortuna.

claris scriptt. cum pass. verbo iungi solet dat, ut in Graecis scriptt. occurrit.

III. non defuere, tempora illa habuere sua ingenia decora

× idem [illegible] crescere.

× scil. falsa in hist. apparent. nam mentibus odiis.

dicere pro scribere, illud enim magis poet. ut Horat.

decora de virtute [animi] quid adulat. cogi nequiunt.

gliscentes) cf. apud Nonium de igne hoc verbo utitur. sed et Pacuvius apud Nonium gaudium gliscit. Lucret. I. 71. Tacitus hoc verbo pro cupidine utitur. Anal. XI. 22. weil die Geschöpfen zu wachsen. ad hoc reipsa ea, magis in peiorem partem.

deterrerentur. Lipsius deterrerentur. Wolfius nostram tuetur. nam deterserentur, virtutem antiquam abolere sign. ubi Horat. Puto tamen, hic in vulgati sensu intelligi debere.

falsa) Wolfius falso, nam fallere rem tamen falsa, vera, componere. Nec hoc falsa, sed compos. etatim.

pauca et extrema. intel. et quidem extrema. nam Tib. hist. arcte cum Aug. cohaet.

mox. indicat ordinem. [illegible]

sine ira et studio, studium amor, adulatio.

procul eas. nullas scil. rationes, causas, ubi post de Galba dixit.

postquam incipit histor. brevissima quidem epitome, attamen tam gravissima periodo, ut nihil pulchrius invenias. Omnia autem infinit hist. pertractat, more veterum hist. sequutus.

caesi. n. pro occisis accipiendum, sed pro victis, nam propria manu mortem sibi intulere, quapropter ab se esset occisos diceres.

publica arma. quid in c. t. R. p. gesta sunt, Triumviri enim ~~bella quae gesserant, velius privata erant~~ privatis uis bella gesserunt.

oppressus, victus vel. ubi Suet. ipse autem Pompeius in Africa occisus est.
exuto agmine vox bene adaptata. Nam veluti vestem exuit Augustus Lepidum xx. Legionib. postea vero interfectus jussu Aug.
interfecto 723. a. U.C. jubente Augusto, puta.
Julianis, ita se ferebant,
Triumviri occurrit et in Antiq. Hist. Rom.* hoc loco autem aliud nomen Triumvir. facit.
se ferens puta pro se ferens. Tribunicia potestas tantum apud plebem erat, Augustus autem assumsit illam, ut omnes qui se advocarent, tueri posset. Attamen huic potestati alia addidit, nam milites donis cellexit, de quib. Suet.
annona quicquid in anno provenit, ut oleum, fructus arbor. annona vocatur. Hic potius noster pretium annonae innuit, nam annonae saepe pro pretio annonae, ut annonam incendere, dicuntur hi, qui maxime amplius pretium annonae.
cunctos, ubi de xx. Legib. coniungendis sermo est, hoc verbo utitur quisvis maiorum gentium Scriptor.
pellicere ab antiquo verbo lacio, (laqueus,) quod idem quod capio. inde lacessere, pellicere, (ex – lacio,) illicere. delectandi et oblectandi verba hinc quoque originem traxere.
munia, ab antiquo adj. munis (Plaut.), quod idem quod gratus, hinc immunis, liber ab officio. munia Magistratuum in se traxit, ut Suet. de censoris muneribus ab se usurpatis

* Triumvirat. mentio.

regni dederit

et alius tradit.

per conditionem significat, non ut germ. durch, causa, sed tempus et spatium, quo aliquid contingit.

munia, quae semper magistratus praescripsit, jussit. etc. perversissimus ~~hoc~~ scribebat Aug. ut Suet.

quanto, tanto, ~~ut~~ Tacitus tamen omittit quod perspicuitatis causa alii Script. ponunt

opibus et honoribus. ablat. ut Wolfius alii tamen dativos putant.

aucti idem quod sublati, in meliorem statum promoti.

tuta et praes. unum per duo.

provinciae abnuebant nihil boni sperabant.

suspecto idem quod, Tusc. III. 1. Cic. II. 9. Cic. invisus vocat. cf. Cic. de Prov. lib. III. c. 22, ubi miseriae provinciar.

avaritia, cui nec leges ipsae subsidium ferre poterant, corruptae vi, ambitu, pecunia. Hic autem vi non ut Ernesti, explicandum, sed ~~etiam~~ potius vocabulo arma explic.

ambitu. Ernesti gratia, et vide.

postremo, denique.

ceterum non resp. germ. übrigens, sed ponitur, ubi ad diversum quoddam transitur, etiamsi ejusdem ~~diversi~~ generis sit.

subsidia Wolfius putat, hoc vocabulo idem ac subsidium significare. Muretus et Ernesti successores futuros signi-

ficare putant. Wolf. vocat hanc Contr. grdeam. errat tamen.

ignobilis loco. i. e. sine honore. locus est quem quis occupat. Nomen enim Visanius induit, ab nonnullis tamen irridendi caussa sic vocatur. ut Seneca.

Romani Suet Aug. 26. Vell. II. 85.

exsulat c. abl. et c. l. alii cat. volunt.

geminatis, quis Agrippam iis consul fuit? geminati Consulatus vocantur, qui sequuntur ibi.

mox, postea.

defuncto v. Lipsium ad hunc locum.

privignos, nullos liberos ex Livia Drusilla sustulit.

etiamdum ubi affirm. per t. scribendum, ubi negat per d. quod primo sensu non satis apertum esset ubi ...

indixerat Suet. 64.

praetexta vel. toga. quia magistr. sacerd. triumphant. fuit.

Principes Juvent. alia sunt dignit. apud ... alia tempo. Aug.

destinari designari

cupiverat ἐπεθύμει

L. Caesarem Massiliae ut Suet. Vell..

vulnere V. II. 102. plura de hac re. omnia tamen ... Tib. adulati ...

Tacitus dixit dato proxima, non sine causa.

vel, vixisse velle, utrum verus an dolo factore abeundus sit,

pridem ad sup. temp. pertinet.

illuc. saepe pro praepos. cum accus. personae sic illuc, pro ad illum

vergere apud Lucret. et Colum. activ. Tacit. de coercit. agr. ut, in summum d.t. vergere. Passiv. signif. invenitur. Suet.

filius cum antea privignus, Suet. Tib. 25. Vell. II. 103.

collega imperii Varius et Ernesti disceptant. Wolfius Suet. Tib. c. 21. laudat, e quo quid sit imperium explicat. Vell. II. 121. et Ernestium increpat, sed haud ~~recte~~ jure. — Nullus tamen veterum scriptorum, Tiberio nomen Imperat. datum fuisse memorat, quare puto potius hic Tacitum de imperio privatim Tib. ab Aug. concessa.

consors. s. particeps.

ostendebatur. ut Wolf. modo huic, modo huic exercitui imper. datus. Vellejus multa de bellis a Tib. gestis narrat.

palam hortatur. pro aperte hortatur. hortatus in N. non frequenter. quare Cicero pro hoc verbo hortatio in N. utitur.

Agrippam Posth. Suet. Aug: 26. ubi abdicare, de: extractionem juris. et Tib. 25. ubi sepositum ait, optime itaque Tacitus qui projiceret.

rudem esse. Suet. sordidum ingenium. hic rudis pro expers. itaque G. posuit. rerum ad ingenium requirit, i.e. homo qui personarum nullam rationem habuit, nulla de illo Dio. Cff. stolide ferox, mixtur inelegantiam corporis. nam et nobilis quidam laudatus est.

nullius flagitii subst. latet in verbo commisisse.

hercule, gravius incipit sequens caput. Suet Tib. 15. memorat, causam Tib. fuisse Germ. adoptione

adsciri, in pres. non facile occurrit, sed potius verb. adscisco.

quamquam sequens Conj. non occurrit apud Cic.

munimentis, idem quod ~~...~~ supra subsidia imperii, dixit.

abolendae inf. Genitivi sunt in lib. II. c. 60. et III. 27. 41. VI. 30. Omittit nimirum caus. nam quod in Graeca lingua Genit. simplex est, in Latini in suam linguam induxerunt, minime apte, vagum enim genus utriusque linguae

cupidine, indicat fontem et causam, belli gerendi, abolendi autem finem

proferendi de finibus promovendis, itaque augendi imperii etc.

primum gradus. addo.

juniores, sexagenarii enim ferme, qui bellis civilibus cesi. [illegible] Liv. 105. [illegible] 123. [illegible] Aug. 767. [illegible] u. c.

quoscumque [illegible], additum quisque significat quotumquemque ex his relictis, itaque de plurimis intell.

qui refertur ad genus quoddam hominum, illor. qui statum antiq. normam servaverant, [illegible] enim [illegible], sequeretur.

res publ. [illegible] veterem illam, non illam quae sub Aug.

priscus, signif integritas et virtutis, quae alias [illegible] videbatur. itaque prisci non majores solummodo. Additur in legi

omnes exuta etc. Lipsius omnis [illegible] in Thes. omni [illegible] male, nam qui exuit aequalit. omnem exuit. [illegible] autem hoc omnis pro accus. habet. Si enim exuit in [illegible] Accus. in is determinatus

adspectare [illegible] hoc frequent. verbi adspicere. Utitur iam Lib. III. 76. [illegible] hoc verbo. Adspectari dicitur, qui potens est, quem omnes aspiciunt Act. III. 5. 11. [illegible] ([illegible]) Et II. 20. Caesar. Bell. Gall. ubi [illegible] frustra exspectabant. sed male nam nihil non exspectabat [illegible] dicitur, potius nihil non spectabat. Hoc verbo Tacitus servilem [illegible] [illegible] exprimit, qua

-fque etc. hoc que enclit. gaudet, uti Annal. IV. 34. opibusque atque Antiquissime utendum ut Terent adelp. I. 1. 39. et III. 100. Ces. Bell. Civ. hoc verbo utuntur. ubi que pro et. est Auctor belli Afr. passim.

sustentare i. e. se ipsam integrum maestare.

Provecta sen. videtur abstr. pro concreto valde enim dicere Augustus. et ab Wolfio praeceptum, sed exempla in Ces. rarissime quod Cicero ut pro etiam ponere tur.

fatigatus. ut Annal IV. 6. pro Germ. ... ubi fatig. pro oppressus.

spes nova syllepsis.

in cassum Servius III. 98. (100) ... derivatio et plane indicat dedu[c]itur potius a cassus, quod Priscian pro parti. a careo ... pro ... tatione animi, passim videtur.

[i]nfrebant. ... Priscian. 15. ad H. auton. Terent. pro de rumoribus de iis dilatis. Graeci ... signum ... Non autem ... de aliquo spargere significat, sed in genus ... volos rumores.

imminentis accus.

... sopor ferox ingenio

... πραγματα ... pro R. Publ. ... in ipso ... gerendo.

superbia veteri [illegible], ut [illegible] formidine
maturus [illegible] annis
spectatus propriis [illegible] rebus, [illegible] de
hominib. [illegible] aliquid [illegible].
Claudius Suet. [illegible] pro et contra [illegible]
legit.
~~proinde~~ cruentum pro cruentatum, [illegible] usurpat
congestus juveni pro in juvenem ut licet
[illegible] [illegible] [illegible] gessit, [illegible] triumpha-
vit
[illegible], [illegible] Germ. [illegible],
[illegible] pro [illegible].
[illegible] octo annos [illegible]. Suet. Tib.
18. [illegible] de exilio. Wolfius de delet,
Mercerus egit legit. Wolfius putat,
[illegible] egisse, quia dominum egisse,
Tacitus de Augusto loquitur. Sed male,
cum Augustus [illegible] [illegible],
ast Tiberius nequaquam. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], aut pro
[illegible] [illegible] hominibus, [illegible] dictatum, acci-
piendum.
aliquid pro quidquam. Vult tamen c. 8.
Germ. ubi aliquid non pro qui-
quam positum. ~~[illegible]~~
quam iram [illegible]. meditatum [illegible] iram non
transferendum. nam iram non medita-
mur, sed exercemus. Transfere Tacitus
saepe solet verba, ad subst. cum illis
ullum connexum habent.
iis quidem annis v. Suet. 10–14.

impudentia. De eo dicitur quod Graeci τόλμαν dicunt. Ita Cicero verbo impudentia utitur.
adolesc. scil. Drusus fil. Tib. et Germanicus a Tib. adopt.
iste ira ... oppos. adverb. quandoque, quod tempus aliquod, fut. Ita Caes. B. G. III. 3. Cicero pro aliquando usurpat.
agitantibus ita in Agr. 15. pro cum magno animi im pectu. de publicis quaes. Conf. Annal. XI. 23. Etiam de ... in animo Annal. II. 4.
suspectabant. post. Just. hist, ad im pe... solet transitive recipitur. Verb. ... sign. sursum adspiciendi ita Plin. Hist. N. VIII. 16. altera suspiciendi ... verb. serioris aetat. ... suspectam ita Annal I. 13. XI. 16.
inferat. ita de fama Hist. IV. 54. de nuncio. Anal. II.
elatis signif. peculiaris habet.
Fabio M. Plutarch. de Garrul. [28] idem narratur, ubi tamen Fulvius vocatur, errore scribae. Hic Marcia quoque a Plutarcho commemoratur. De exitu rei aliter Plutarchus narrat.
gnarum, quam lectionem Lips. restituit, qua voce Tacit. ... II. 26. et I. 51. Annal. pro comperto utitur.

quaesita, quam quisque sibi sua manu quaesivit. aliter Lipsius explicat.

incitamenta. propense liberi, qui ad festinandum impellunt. Suet. Tib. 24. his verbis rem narrat. Vell. et Dio. ejusdem sent. sunt.

quod in orbem, non tantum in propinquis, sed quam [illegible]. Suet. Annal III. 4? ubi pro in [illegible]. Annal X. 16. Ita I. 24. ubi pro in. et I. 6. 59. Plaut. Terent. et Cicero sic ipsi reperiuntur. Cicero tamen rarissime v. Gesneri Thes.

[illegible] nonnulli vol. artibus. Sed recte hoc loco dictum. acer. cont. remissas [illegible]. Sed II. 13. remissum pro ac omnia intenta. Hist. IV. [28.] simile. et Livius 39. 20. † custodia intenta, quod acrissimus [illegible]. Suet. Aug. 104. † et horam [illegible] memoriae mandaverit. sane tamen [illegible] melius haec res cognita erat. ‡ 32. ‡ 41. 21. † 100.

[illegible]. rumores [illegible] providere cum [illegible] et accus.

facinus quae. [illegible] tam in bonam quam malam part. hic incertum, quanam signif. sumendum.

inermus, pro inermis v. Ursini Gramat. lat. T. 1. † effrenus infrenus ‡, bijugus enervus semisomnus, hilarus acclivus, imbellus; apud Lucilium gracilus pro gracilis. et Terent. in Eunuch. ‡ hoc utitur. sterilus. Lucret. II ‡ pro sterilis. † p. 327. ‡ imbecillis, acclivis, ‡ II. 3. 23. ‡ [illegible] 122.

concinnis, Aquil. subtilis Ennius. Hav llsimus citat. adde. sermonibus III. 44. et sermonibus III. 39.

centurio ita est lib. VIII. 23. Bell. Gal. videtur Centurionum hoc potissimum munus fuisse. v. Lipsius ad Tib. Suetonii.

conficere. interficere, qui facit ne aliquid de illo supersit.

apud Senatum. coram Senatu, ita Cicero utitur.

assiduae quid. potest esse ac si causa suppleas; sed quoque dat. Bell. Gall. I. 20.

quandoque. v. Ernesti, Gronovium ad Livium 1. 24. pro quandocunque positum.

explere. ita III. 76. VI. 20. Annal. hoc verbo utitur. explere ad summum fastigium perducere. Non dies ipse expletur, sed tanquam [illegible] ad supplendum additur.

sine dubio. Cicero mavult haud dubie nam apud eum Adject. apud Tacit. dubium subst. quod apud Ciceronem dubitatio est.

saeva i.e. gravia, [illegible] de crudelitate [illegible] apud Tacitum. II. 5. Annal. opponit saeva (adversa) prosperis. II. 55. oratio saeva, contumeliosa. III. 23. saeva et detestanda IV. 20

sava adulat, quae modum prorsus exce-
dunt IV. 51. de hieme . ter sospitant ve-
hemens; IV. 67. favi venti, vehementes,
ut Cic. ad Attic. Epist. 12. V. et
III. 13. de Bell. Gall. qui flagrantissi
flat, (ventus.)

perfecerant i. e. per senatum.

durarit naturaliter, pro se durare. lib. III.
26. Annal. cum accus. similiter cum res
subsistissent, necesse speciem hominum vita-
durat.

erat. i. e. hominibus, qui tunc vivebant.

opinio apud alios ~~pro~~ cum Accus. pra-
gius verum.

suspectus. Tiberium, sibi ab Agrippa molire-
bat.

~~petitionem~~ Lauti ~~et. Wolfius mallet im-~~
~~plere~~ nanciare

nunciare pro Renunciando, ideo Caes. Bell.
Gall. I. 39.

mos militiae, verbum factum esse, di-
gessisse adnexat, eadem verba in Sueto-
nio occurrere, ita pro solemni formula,
accipit. ita et de deditiis.

neque hic particula et respondit, ὥστε,
καί.

Sallustius Crispus, ex sorore nepos illius
S. C. historici.

feretorum, pro singulari positum.

Pisonum ita et Suet. hic autem

codicillos, codex, truncus arboris, tabulae ligneae, codicillus vel potius codicilli (singul. rarius) quibus ad testinam script. utebantur antiqui. Ita apud Ciceronem literis opponuntur codicilli. sub Imperat. hic signif. in quibus aliquid scriptum mandatum esset.

XI. subdicetur. i. e. subduceretur. Ita Annal. XII. 24. Nec minus I. 40. et subdere. Annal. II. 31. hic reus qui accusatus, non ob crimen sed aliam causam accusatus.

† pro absol. abl. periculose. simpl. adj. † Annal III. 60. liminibero. pro libertate senatui concessi. fere Graecismus ἀκοντος.

ficta seu vero. apud Cic. an ficta an falsa. vel hoc seu duplicant

promeret, qui et promere, veluti e penu aliquid sumere. Deinde promere veluti ex pectore veluti dicere. Utraque rationes huic dum Lipsius tentabat.

vulgarentur. vulgare spargere, ita II. 11.

arcana repetita conj. ne dilatatur. quid vero hic arcana sint, exponit.

vim prius comparat. cum arcu remisso, quod ipse resolvere expl.

ratio a computat. numeri derivatum. Plinius I. 9. (Epist.) ratio constat, parliatur res ~~Hadens~~

Et Romae, nunc ad res Romae gestas animum convertit.

Patres, Equites transitus pluralis ad sing. ita Annal. IV. 23. sed hic eo omittitur.

illustrior, nam nobilis quisque animum Tiberii

in se converterent.
Lalai – Heins. posse, i.[illegible] Ernesti ducitur
quod idem eas adulatores dixisset.
compositi. de antiq. in primis usurp. (zierlicher
hier zu tadelnswerth.) Muretus [illegible] Heins. Ernesti, alias lectiones suaserunt. Optima antiqua lectio, ubicunque accus. III. 74. Hist. minas adulationes miscent.
primoribus dant. si autem abl. mavis Primoribus adde. ante hoc verb. ellipsis verbi esse Wolf. putat, et recte.
juraverunt optime Ernesti hunc l. explicat.
aequeque Muretus aequo [illegible]. quoi Wolf. approbat. tamen non placet.
annum ab Aug. constitutus, qui statim post C. ff. hic enumeratur.
ambiguus, conditionem animi indicat, ut Annal. V. 11. 40. sed forsan in verbo ambig. consilium inest. cf. IV. 34. Annal. hoc modo construitur.
Trimimine wohl? suo Grup. convocavant. Tuskum sententiam, quum Reipubl. florentis, non erat in usu.
corpore vel. Augusti.
inquis refertur ad prima verba edicti.
sed adversativam signif. habet, iis quod praedixerat.
signum, egregie explicat Lipsius, quid sit τὸ signum; quem vide.
aula locus spatiosus sub divo, inde Tabulum.

adepto in quaedam deponentia participia significationem passivam habet.

tot legiones, VIII erant ut legiones moveat, singulae autem tricenas milia sociorum adjuncta habuere.

indutam, tanquam vestem, quam animum suum induxit. Gronov putat indutam, sed hoc idem II. 21. B. G. Caes. ubi indui pro induci. Wolfius putat de coloribus hic sermonem esse. 1,350,

verba vultus idem, ut Taciti vocabula et IV. 43. V. 7. Annal. Cicero, duo iam verba copulat. Tamen et vetus hic mos erat, quod sciunto dicendi genera adoptavit.

in crimen detorquens, pro crimine accipiebat, et malignam interpretationem admittebat.

testamentum. cult. (101.) Suet. de testamento Aug. non solum testamentum, sed quaedam ipsius ad eas in templis facius reponebantur. Advenerunt autem omnes virgines, praeter Maximam, quae domi manebat. Tiberius ex besse heres erat. (ex dimidio et sextante).

in ~~gentem~~ Juliam, cum re vera Liviae gentis esset.

assumebatur in nomen Augustus, ut Jacobus Gronov. Wolf. putat serioris aevi scriptores hoc nomine usos fuisse sed male, nam et apud Suet. occurrit.

spes secunda, cui post mortem heredis primi aliquid adscribitur.

nepotes filii ex Agrippa nati, ubi Germ. re vera.

gloria pro gloriae cupidine apud posteros.

plebi, ita et tribus vocatur.

viritim per vicos ut ex Dione et Suet. patet

1350,975. rthl. tricenos nummos 30 1/4. rthl.

ipsi, Wolf. putat omiss. sunt hi. Dein novae periodus. hi censuere, pro decer-

II. 83 III. 57. nere, ut Annal. II. 83. III. 57.

porta triumphali v. Donat I. 26. ubi dixit, se nescire ubi fuerit, scire vero, ubi non fuerit.

ducerentur pro efferri, solemne v. de funeribus. In funeribus solebant imagines anteferri, sed autem quae Augusto decreta sunt, insueta plane in usu apud Rom. fuere.

addebat recte nam additum aliquid ad rem signif., quod abs re erat.

per annos, quot annis, morem veterem Rom. innuit.

sponte apud Ciceronem et Caesar. semper sua sponte.

species adulandi, neque enim liberis adulari fas erat.

corpus senatus. Quod jam Sullae concessum erat.

Remisit Er verlings ihm, quod falsum Quare Lipsius Permisis, Wolf. ex. non jubebat, neque vetabat, nam remittere recusat, et negat. simul, signif. habet. Locus tamen quem ex Caes. VII. 20. B. G. Wolf. citat, plane alia habet, nam hic remittere, reddere, nolle, recusare.

funus edv. v. Suet. in Jul.

37. 2. multum irridentibus. Wolfius Tacitum hic alludere, in derisorem illum de quo Dio. Cassius LVII. 2.

velut praesidium Vocab. velut ipsas Tacitus jadi. afferret, praesidio hic. dat. diem illum eleganter illum posuit, tanquam memorabilem

crudi, de carnibus primit. sig. deinde de rebus nondum maturis.

opibus, dicuntur provisae, providerat enim Aug. ne deessent heredibus.

dies accepti edv. de re luculenter Lipsius agit.

Valerium Corvinum. rectius Corvus, ut V. D. putant.

septem et triginta supra adnotavimus non ~~pro~~ plenos annos fuisse, ut Tacitus annuit.

alia honores pro alii honoribus, Wolf. hic. 26. 27. 57. Suet. Aug. citat, sed priores tantum hic referendi, tertius plane alia, ac quae Tacitus dixerat, nam honores tantum quaedam majistr. gest.

Antonio dum. in Codd. Lutt. quod ferri non
potest. Et illud ita dum, quod videa illu-
stris usurpavit. Lipsius ut
fecunda. ex aut. testi fecunda, quem
vide (sine conve)
libidines rescissum quarum amor cum Cleopatr.
rescissum quod ad sedes regat.
constituendam refertur ad III. viros R. p. con-
stituendae
mari Oceano, oceanum, hic adj. ita lib. III. 7.
B. G. ita quoque mare oceanus dici
potest. (oceanus subst.)
[illegible] quam (urbem) vel ipse vel 29.
amici [illegible] ejus exstruxerant. Har
de re Suet. Aug. c. 29.
ostendit, ostendere de [illegible] qui ad le-
gendam rem ostenduntur, [illegible] licere
[illegible]. [illegible]
ceterum i.e. re ipsa.
concitus, ab concieo, concito, quod verbum
idem signif.
Consulis Antonium puto, cuius legiones
a se largitione Augustus transduxit.
[illegible] invaserat, castra enim vi hic
deceraverant, itaque verbum recte in-
vaserat. 11.
Hirtio et Pansa. Rem narrat Suet. in
Aug. cap. 11. Et quidem de Pansa solum, nam
Hirtius alio modo interiit.
abstulerat alii abstulerant, quod singu-
larum ~~gram~~. non repugnat, nam singul. [illegible] amand. legimus
cum plur. jungitur, ut apud Ovidium

invito Senatu. Muretus senatui, sed senatu antiquum dativum. — Item c. 26. Aug. Suet. narrat.

proscriptionem. proscripsere, de quo verbo formae lectorem edocuimus.

cepere. ita Ernest. et Wolfius ex conject. Mureti l. 13. Suet in Aug. quod Wolfius citat, aliena docet, nec hic praeteri potest. nec mihi Ernest. explicatio placet licet ex parte vera sit. mihi itaque fecere retinendum, placet.

Datos dati, lubati.

59. utilitatibus pro comodis alibi, hic tamen ad odia referendum, hic itaque quia odia plurali num. dixit, et util. eo casu copiunit.

remittere c. dat. non propriam signif. habet. Dat. ea [illegible] continet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] accipiat, h. l. [illegible] et [illegible] [illegible] odia, propter Rem publ. pro hoc I. 20. B. G. verbo condonare utitur. et idem Bell. Alex. 68. pro hoc, verbo concedere. et I. Civ. Belli dimittere ea signif.

id Pompeium, sed, repetitio hac vim addit orationi.

Antonium M. Lipsius putat ὑστερολογίαν.

Plutarchus 76—8. in vita Antonii mortem illam describit.

illectum. est pellicio et alia comp. ab antiquo lacio. de omni dolo, quo aliquem alicimus et pervertimus.

pacem, civilem puta.

Lollianos confunditur a scriptoribus Lollii et

bat;
Lipsius; Vell. II 97. excusat factum.
Varrones, plurali utitur, ut solet. Insidias in Aug. machinabatur.
— Qui Tedius, Lipsius Quinti Atedii, res incerta, non constat enim, quis ille Tedius fuisset. apud Sen. I 40. de Ira
I III. exstat exemplum crudelitatis Asinii Pollionis, quem Tacitum hic innui nonnulli interpp. putant. Dio Cassius
54. 23. idem exempl. lib 54. c. 23. exhibet.
— gravis. — mater. Matris cognomen spectat ad Tib. filium, in quem magnus Liviae matris amor perniciosissimus Reipubl. erat. Alii putant scripsisse in nomen Patris Patriae Aug. — In M. C. gravius, quod Wolfius secutus est.
Cesam fuerunt ad duos illos nepotes templis Romae haud passus est se templis coli. rem luculenter Lipsius narrat. (Christ.)
comparatione deterrima, pro. cum deterrimo. Omnem rem, quam Aug. vitio ducebant, plane falsam esse, constat.
vultuque etc. descriptionem personae reliquit Suetonius in vita Tiberii. Suetonius habet cultu, inde Lipspp. hoc vultu in cultu mutavere.
acceraret, praefert, non ex industria imo, detegere voluit.
honora primus Ovid. hoc verbo usus est. Cicero honorifica dit.

sepultura, templum ei decernitur, quod vivus se edificari non passus est. caelestes eiq. honores que primum Romulo, dein Julio Aug. decreti erant

et ~~caelestes~~ illos, hoc et delet Waspius et legit ad.

varie, in Ind. Oberlineo, male hic expli-catur, nam multa commemoravit, hoc significat.

differebat Rupperti ... sua me... coniungit, sed male, nam copula hic omissa est.

modestia, pro mediocritate Ernesti accipere vul. 2. Annal XXII. 42. ubi modestia hieme occurrit, at Cesar de lenitate sua saepe loquens, et leniter loquitur, ita de modestia sua modeste Lip.

in partem rei etc. pro particeps fieri.

subiectum fortunae ad eventum ... ferendum, non ad onus.

proinde i. e. ideo.

non, non cum defferveat conj. sed cum unum defferendum,

tali, non enim integram orat. hic in-citus retulit, sed speciem quandam orationis, talis enim pro hic dici non potest.

dignitatis, h. l. bene hoc verbo usus, dignitatis enim plus quam fidei erat.

quas pronomen hic ad genus quoddam cogi-tatione fictum refertur. qui cum per itaut resolvi potest, cum Conj. iungitur.

seu ex sive ortum, ut neve ex non seu sive respondet germ. ob sag, oder,

adsuetudo a Consuetudo differt, tamen alterum in altero esse potest. Annal IV. 16.

libe... voca... cyra... veni... Lips...

hist. II. 62. ubi non casu tudo signif, sed adjecit. Nam ut Dio Cass. 57.1.

57.1. anus oderat enim Tib, si sent. alius intellexit teste Dione Cass. l. c.

II.37. effigiem in curia suspensa erat, ut ex Annal. II. 37. apparet.

cum proferri, Lipsius putat, verba hac iam flexum animi Tib. significare, mihi tamen non placet.

regna quaerit enim reges, quibus licet subiectis, simulacrum imperii relicta est. aliae provinciae.

libello, quod a Suet. c.22. Aug. aliter vocatur. alii putant monumentum Ancyranum quod mutilatum ad nos pervenit, idem fuisse. Hoc monum. a Lipsio commentatum est.

tributa quae a victis populis tribuebantur. vectigalia aliud, nam pro magnitudine rei et terrae, varia imponebantur.

necessitates, quae in publica instituta impendenda erant.

invidia nollebat enim aliquem successorum latius imper. proferre, cum ipse ad Euphratem protulisset.

22. infimas nam in infimo loco fit.

forte Wolfius expl. nollente se sil. Tib.

quam partem, partitiones R. publ. egregie ex Dione Cassio, describit.

perculsus Ernesti percussus, alterum de gravioribus casib. alterum de lenioribus usurpatur; quod hic egregie. Attamen hic

Bentl. Epist II. v.2. res gravissima pertractatur, ita ut Annal

An. VI. 44. VI. 44. quod huic loco convenit, nostro

Hist IV. 16. etsi respondeat, sine Codd. auctorit. non mutandum.

pudor pro modestia.

Liv XXVI. 26

excusare, de eo qui caussis allatis culpam malam a se repellere conatur, cf. apud Livium XXVI. c.? (Torquatus), aliud hoc verbum c. dat, aliud cum dat. personae tantum, significat. v. c. excuso me tibi (scil. apud te.)

rursus, Wolf. praeeunte Cod. rursum

coniectare, coniecturam assequi.

sed ut in Ald. sed et, quod forsan mendum typoth. si autem Cod. hoc habet, signif. etiam

confessio de re quam nolumus profiteri. Nos autem confiteri verbo male utimur, rectius esset profiteri.

corpus propria signif. hic sumptum, ubi corpus humanum quod dividi non potest.

De offenditur hoc ~~[illegible]~~ verbo Wolf. sed nihil insolito in hac praepos. de laudem enim hic verba laud. signif. quod etsi plur. melius utitur, tamen et singul. num. positum invenitur. Laus hic obiectum est, et refertur ad Objat. Aug. caussam vero Tib.

moniut v. monere admonere ut meminisse, recordor, c. Genit. construuntur.

pridem pro iam pridem

plus quam civilia i. e. ultra quam gradum civilem tendit, plus quam humilioribus convenit.

Pollionis Asinii clarus tempore Aug. vir. qui Lugdunum condenat, ferociam semper celebrat v. Gronovium ad hunc locum.

dividens Gronovius de dividiis L. Arruntiis plane contraria sentit.

promtum, in ed. Ald. promtum artibus egregiis. Sed artes egr. sive de dotibus ingenii, sive virtutem spectant, non ferunt hoc adj. promptum. Itaque bene interpungit. promptus entschlossen ut Annal VI. 44. deinde a singulis rebus ad universam animi virtutem. Ruperti comp. cum δεξιώτερος, quod licet saepe idem signif., natura vero, plane differat.

Ann. VI. 44.

pari ad cuncta pertinet, non ad artibus egregiis. Hic pari fama publice; quod omnes par ei famae sunt.

insectabat, in odio habere, ut suspectus idem quod invisus.

supremis serm. his tractabat, loquebatur cum Tib. Livia Aug. moriens.

sufficienti, qui pares sunt oneri ferendo. his opp. impares

M. Lep. capacem. cf. Ruperti ad hunc locum.

Gall. Asin. Maritus valde sed. pro et minor. Nec Ernesti sibi constat. Nec minus Ruperti. V. 3. Annal. cum nostro comparari potest. Sed nostrum est melius, maiorem enim vim rei addit. casus pro occasio, cf. Index. et Gronovius ad h. l.

V. 3.

Cn. Pisonem Ruperti multa ad hunc l. contulit. et Walf. ad Ann. VI. 23. 48.

modo non bello, sed deinde.

VI. 23. 48.

VI. 23. 48 circumventi sic et VI. 23. Annal. nihil certi de Galli morte tradidit, de Arruntio autem certum est, VI. 48. Annal.

Quoniam patiens, cando rei in verbis ipsis Tacit. ponit. Nam indicat Haterius, quo fine evasas imperium? Apertius rem Scaurus exposuit. Cod. M. pro caput, quod de Reipubl quod male.

perstringere. supprimere, ut hasta. ubi ad latum refertur, gravius est. Laevis itaque signif cum de vulner. cum autem de sang. acrior signif.

relationi de summo Imper. Tiberio tradendo.

exemit, (praetermisit, praeterire passus est.) IV. 9. Histor. transmisit. trans antiquior senk. ratio. et durior.

hic flexit neutr. pro se flexit. silentio transmisit — flexit. diversitas non magna in orat. I

expostl. ut nobis aliquid ex aliqua re detur. hic accip. de querelis, quae si cum aliquo, injuriam alicui obicere. v. Suet Aug. 24. (Tib?)

Constat. Haterium cf. Suet in Tib. 27.

ipsosque in Ald. et usque. Nostrum Lips. emend.

II. 27. XIV. 21. curatissimis pro accur. ut Annal. II. 27. XIV. 21.

V. 3. Augustam quam nimium venerabatur Tib. ut Annal. V. 3.

multa, pro accurata exquisitaque adulatione.

ut grav. πολὺς aut de re gravi dicitur.

Suet 25. parentem Wolf. putat parenten ad patiens referri / Suet. (Tib. 25) adducens. Quod recte. Cum autem dicit "matrem" verbum venerationis causam

57.22. dictum esse, errat. Nam ex Dion. 57, 22. patet verb. parentem, gravius esse, ac „matrem.„ Exstant nummi ubi nomen Juliae pro „genitrix orbis„

dictitans freq. habet sign. simulationis.

in his Wolf. in iis. Qua de re difficile judicium. Maior tamen vis in pron. his. ubi pro illo qui poni non potest. Multa tamen loca sunt ut Caes. B.

V. 1. G. V. 1. ubi qui poni non possunt, nam

I. 31. B. C. Caes. id genus quoddam describit, qui res quasdam utiles ostendere vellet dicat haec. Itaque in omnibus locis ubi hic, dicendum id, modo de universis rebus dictum sit. Noster autem non de universis rebus, sed de genere quoddam.

ceterum. refertur ad „dictitans„ permutari potest per sed ut supra c. 6.

(deminutionem. Aldus diminut. In MSC. saepe e, in i mutatur. Si verbo diminuere ~~ita~~ diffrangendi signif. habet, ut apud Comicos, recte di- sed si in diversas part. rap. signif. habet dem.. dicendum.

muliebres pro maternum.
alia Minoris enim momenti, concessit Matri Tib. auctore Dione.
At Contrarium priori indicat.
petivit Constat tamen ex Dione iam ante tres annos hoc munus Germ. functum esse. Quid sibi ergo hoc verbum vult? An hac petitione voluit Tib. denuo repetere, quae ab Aug. Germanico tributa erant? Sane ita se res habet, cupiebat enim, ut omnia a se translata Germ. haberet.
solarentur. Noster saepe hoc verbo
II. 86. } Annal. utitur. Cicero et Caesar. nunquam,
XVI. 13.
Paneg. Th. 13. Poet. hoc verbum, a Tacito saepe usitatum et posteriorib. scriptor.
pro consulare, Voluit hic magistratus, extra Urbem tantum versari,
Annal XII. 41. etiamsi Tacit. paulo infra contradicit.
Candidatos cf. Lips. ad hunc locum.
obstrinxit, se. Wolfius obstrinxit se,
25. Annal. hoc se, saepe omittitur, ut in locis
II. 71. in margine laudatis. Ruperti autem
IV. 39. dividit et se ad excessur. trahit. Laudat locum Annal IV. 31. Obstrinxit
VI.
Cnorpius II. 31. De B. G. se, non placet mihi, ambigue etiam positum, cum se ante et post verb. poni potest. Rupertiana autem
IV. 31. sent. non placet quoque, cum verbum obstrinxit hac ratione ad

Senatum referri jussit.

comitia sc. magistr. creandis et legib. ferendis. cf. Lips. in Excur. V. ad hunc locum.

studiis trib. i. e. voluntate populi tribuus ford. exsolutus. Nec enim nunc necesse erat prensare hom.

Inter quae. Zum, dum hec gerebantur.

ludos alia ac quae Viro augusto instituta commemorat Dio.

pecunia aerario quo maior locus Augusto esset, pecunia publica ~~statuis~~ decreta est.

III. 25. Panonicas. de situ regionis cf. Plin. Hist. III. 25.

cum, cum Ind. quia tempus signif.

mutatus princeps. pro mutato principe. Hoc autem mutatio licentiam ostendebat, cum Aug. s. in maxima reverentia esset.

17. hiberna, otium in illis agebatur, quia in pacatis regionib. collocata erant, aestiva autem in hostil. ut infra c. 17. Erant tamen et aestiva castra ad perpetuam commorat. instituta. Ut nostra hic

III. 39. praesidente. praesidere apud vet. de tutela veluti numinib., ubi praep. uti apud Cic. apud nostrum praeesse ut III. 39. Annal.

XII. 39. ubi ~~adj.~~ acc. adjunctum et XII. 39. Annal. ~~non~~ Hic autem accus. ex alio verbo pendet.

aut gaud. Muretus et Wolf. glossema putant.

justitium ubi ius sistitur, quies. Qud

in luctu privato indicere solebant.

aut hic non et, ut Rup. putat. nam hic dubit., indicat.

Ec, non ideo nam arcte cum verbo principio cohaeret.

denique Germ. Kurz.

theatrali. opera saepe ii homines qui operam suam alii praestant. studio sectas hominum indicat, quarum homines pretio adducti
Ner. 26. alios exsibilabant, alios gloria evehebant cf. Plauti Amphitr. Suet Ner. 26. et Nosler. infra.

otius. le multid. signif. ut IV. 45. Hist.
IV. 45. misit aut sed. qui misit sedit ut
IV. 68.
VIII. 22. IV. 68. Hist. et Liv. VIII. 22. et Phaedrus libertas civit. miscuit.

impellere in malam partem, [de reb. bonis movere potius dicitur.] Ger. aufhetzen.

stipendia in re militari annum signif. Romanis tantum vicena stip. propria fuerant, deinde miss. accipiebant.

tolerent. Ald. tolerarent. sed hic rem tanquam durantem dicit.

dimissis missione data milit. retinebantur
II. 20. B.G. apud vexillum. non demint. nam e vellum derivatur. cf. Caes. B.G. II.20. Hi autem qui ad vexill. constit. non arcessebant nisi sum. peric. Quod dimiss. aliter factum est, ut ex Nost. docemur.

vita super. supra aliquem term. progredi. Ger überleben

utlur apud Cic. de temp. nosler aliter.

offeruari potuit dici vendi.
Lino eesten etc. bras dassiary 1. 46.
seviciam cf. Hist. 1. 46.
at hercule idem quod enimvero nisi quod fortius dictum.
exercitas astates, denique quo milites exerceantur, turbantur, fatigantur laborib.
legibus condit.
mererent stipendia merere puto
Denarios plus itaque quam decem asses cf. Joh. Gronov. de Pec. vet. denar. III. griff. cur. Bor.
ibidem in castris, antea igitur extra castra
premium cf. Lipsius ad hunc loc.
acciperent melius acceperint, nam ad legem illam respicit qua S.C. sanctum est, ut binos denarios pat. coh.
adstrep. opp. obstrep. IV. 56.
tegmina de veste accip. cf. IV. 56. alias de loriis e.g. galea accip. quod frequentius apud thos. occurrit.
eo puta gradum furoris, ubi semper supplend. eo furoris nam jurabant se signa quae sacra habebantur abicere cogitarent. agitare hic in mente habere ut supra.
ut agitaverint. Cur Imperf. non sequitur ut agunt An? Occurrit tamen et hic seri–

bendi modus apud optimum quemquam
scriptorem.
depulsi impediti quo minus legiones tres
in unam sicerent.
una. itaque unam quondam modo aqui-
lam effecere.
sedes lui destinator? non armis, quia tri-
bunal sedes imperatoris est. Alii ad se-
dem Ducis seditionis referunt, Ernesti de
sede seditiosor. milit. putat. Sic III. 8. Hist.
[Vell. Pater. Tacit II. 74.] 10. Suet. Galb. de sede bel-
li mentio fit. Itaque tribunal hoc
quasi sedes et domicilium sedit. erat.
neque tamen abhorret a vero, armis, quae
sign. sedit. extant, sedem extructam
fuisse.
properantib. Gron. operantib. sed nostrum
idem fere, et efficacius. hic Dat.
advenit increpabat. recte, nam semel
advenit, at saepe increpabat.
interfectis desertis, quia dum cum
aspidem congererent desisterent, hoc
autem interf. prius fecerunt.
poenit Lipsi. poenam. Wolf. correxit.
quia poenit. poenam accelerabat.
pectori usq. non raro apud nostrum
Dat. finem indicat, ad quem aliquid
respicit.
inceptum consilium suum.

per.

insidenia apud Cic. postulatur.
in tempore, alii tempore
incipientes, alii incipientis. At bene cum verbum curo sequitur.
tenderent pergerent, primum veluti nervos tendere, inde is cum vi et maxima properat. ubi properas, pergis, ita haec verba Syn. videntur esse, quae tamen non sunt. cf. Aen. II. 220. Horat Epist. I. 121. v. 16. II. 220. Ep. I. 121. v. 16.
in pace. verba signif. otium, tempus
tentare periculum facere an aliquid accipere possis. Sic infra 26. v. 26.
morem. mos ipsorum milit. consuet. itaque contra fas.
meditarentur. [alii meditentur] res enim praesens agitur quod Wolf. revocavit.
acclamavere, ut supra adstrepebat. Sequens ut signif. habet suspendi.
peteretque Ald. petere, male.
ab pro post, cum de tempore res agitur.
provenissent cf. Interpp. ad Caes. B. G. VII. 29. VII. 29.
filius orator, ut supra mutatus princeps. Antiqua signif. pro legato.
Manipuli pro numero legion et Cohort. num. Manip. diversi sunt.
Nauportum. cf. Plin. Hist. N. III. 18. Laibach. Laibach. III. 18.
et itinera viarumne explor. causa? neutiquam, crediderim viae muniendae gratia.
usus. non solum ratio utendi, sed res qua utimur.
turbatum inf.
convello multa Gron. hac de re, maxima cum vi auferre. convellere raro pro evellere. Tamen

1. e. l. 44.
V. 72. in Verr.

et Cicero hoc modo utitur cf. de Leg. I. 44. in Verrem V. 72. Non autem convellere signa ut vicos proximos diriperent ut Lipsius putat, hoc enim in itinere solum fieri accidit, ut solet.

retinentes Ald. retinentis, quod usoparem.

II. 25. immissum veteres potius irrisio. Tamen et Caesar. B. G. II. 25.

Praef. castror. cf. Lipsius in Excurs. ad hunc loc. cf. vegetius II. 10. Ann. XIV. 37.

Veg. II. 10. Hist. II. 89. Vell. Pater. II. 121. Apud

An. XIV. 37. Livium Praef. equidum.

II. 89. deceptum Aldin direpto. cf. Heins. ad Ovid

II. 121. Metamorph. III. 52.

III. 52.

~~primum agmen~~ pro prima pars agm. ut summus mons, pro sum. montis.

vetus olim inter, nostrum Lipsius restituit. [VI. 22. Ann. opponitur ignaro antiqui

I fin I Ann. moris. Et VI. 44. ibd. [Annal.] III. 72. [modicus

I Ann. pecuniae, II. 73. [modicus volupt.

immitior i. e. saevus. ut apud Virg. Achilles immitis. sequi debuit eo pro quo Tacitus posuit quia.

II. 11. circumiecta pro circumdata ut An. II. 11.

III. 1. Alia signif apud Caes. B. G. III. 1.

ad terrorem pro in. Quod mutavit ut c. sequenti in pro ad.

carcere cf. Lips. qui ostendit in aestivis castris carceres fuisse.

etiam tum. verbo tum offendit in hoc loco. Sed etiam tum pertinet ad parebatur.

urensare frequent a prehendo saepe de supplicibus usurpatur sic Hist. I. 66.

I. 66. 4.

XI. 30. III. 23. ciere cuius frequent cilere non crebro a Tacito, sed nostrum ciere Ita III. 23. Annal. Et.

Annal. XI. 30. Ernesti primum leviter eam contempserat, mox defendit.

probra. dici poterit probris cumulant.

III. 23. permovere pro simplex movere noster Ann. III. 23. ubi tum. I

I Ernesti permoveant quia praesens antecedit, sed II. 65. Annal. quia post praes. hist. saepe imperf. ponitur. Itaq. praes. hist. in consecut. tempor. imperf. vim habet.

nihil r. f. pro nihil omittere.

res capitales. Cicero in sing. in Verr. II. 68. iam augmenti signif. habet.

II. 68. flagr. – vis. sic XI. 29. Annal. ut Germ. brennendes Verlangen pro summa vi.

tribunal. de illo loco qui cespitibus constructus a militib. ut supra.

inquit semper post initium orat. a melioribus script. ponitur, interdum tamen negligitur hec formula scrib.

reddit. alii reddet, nostrum melius ut Germani, Dron. Voss.

Germanico a nomine provinc. alias Germaniciano dixisset.

proxima ~~semper~~ ad futurum event. trahit.

gladiatores iam bellis civilib. gladiatoribus ad opus leg. usos fuisse e Scriptore de Bello Civili c. 76. 93. docemur. Fallit itaq. Dron. Voss. et Ernesti qui eum laud.

76. 93.

habet pro alere.

abiecerit Gron. quo loco sub dio auxilium abiici intellecti. Suet. Galb. 20. ~~tamen~~ simill. locum nostro praebet

IX. 3. §. 1. sepulturam pro sepultura Gronoviano Wolf. restituit ex Quintil. Inst. IX. 3. §. 1. Gronov. vituperat Quintil. invadere, sed ille recte, hoc loco verbo invadendi usus est. cf. Spalding ad Quintil. l. c. et Ge–

jnems in Thes.
trucidare, i. e. misere occidere.
incendebat. Gron. intendebat, ita
disiectis illud dis significat actionem qua
II. 57. alium per alium disferebat.
praeceps. pro caput.
consternatio i. e. tumultus, verbum autem pavor minus hic apte. ita et 41. I. Cicero neque substant. neque verbo (quod apud Caes. B. G.
VII. 30 VII. 30.) utitur.
ceteram ergo et gladiat. ad familiam pertinebant.
ferunt. Indicat, quia dicit auctor quod factum est, Conj. autem poneret, si vero simile esset, legatum occisum fuisset. I. 69.
IV. 9. An. IV. 30. ibid. et 64.
sed alteram cf. Suet. Cal. 9. castrensis iocus.
4. ingenium de omni ratione indoleque hominis non ut nostrum, accipitur.
quin pro quin etiam.
Quinta decuma. a Grammaticis veter. potius hoc adoptatur, quam nostrum. Decumaquinta. Ald. decuma.
morti pro ad mortem. quia finem indicat, ut supra pectori pro ad pectus.
cognomentum, uni cuidam peculiare, quod non ad posteros transit, ut cognomen. Vacat tamen apud Cicer. ut Pompeius cognomine magnus, cf. Cicero pro Mil. 17.
7. Sirpicum forsan ab antiquo sirpare (ligare) Wolf. a sirpis seu scirpis, quod de genere iunci est. Mihi tamen non probatur, sirparum enim nimis est levitas, quam ut ad verber. ubi commode posset.
intervenisset i. e. inter cruciatum et minas, non ut Ernesti putat, quod inter duas partes res ageretur.

audita, ad clandestinos nuncios spectat; alias dixisset perlata.

abstinuit intentis viribus aliquem depellere. III. 6. XV. 5. Ann. ubi ad motum animi reprimendum, dissimilandumque refertur.

supra solitum, pro supra consuetudinem.

additur. ut apponere e. g. custodem, rectorem. hic singul. additur ad plur. robora, ut supra finis et spes novid. de roboribus ut apud Hom. ἐς τετράχοιο non ut Ruperti de robustiss. putat,

praefatus hic cum G. alias cum D.

collega Strabonis, formula loquendi solennis ut apud Germ.

propinquanti fere poetic. meliores script. adpropinquare.

per otium ut supra per ludibr. recti subject. cub.

assolet in tertia persona tantum usitatum nunquam prima.

fulgentes cf. Lips. ad h. l.

deformi non quia ipsa deformis sed quae deforme corpus facit.

illuvies verbum usurpat. a lavando.

quamquam hic cum conj. contra Gram cf. Interpp ad proem. lib VIII. de. B. G. noster tamen hoc modo orat. utitur. ut IV. 42. Ann. et 60. ibid. Et alii argentea aetat. scriptor.

postquam cum perf. hic tamen cum praes. construitur. sed et hic usus orat. usurp. cf. Terent. Adelp. V. 1. 3. Heu. V. 3. 28.

V. 1. 3. ad.
V. 3. 28 Heu.

III. 19.

globus cf. Vegetius III. 19.

opperiri interdum per simplex periri scribitur, quod expectare, illud autem legere significat.

quotiens Ald. quoties

retulerant recte plerique nam quoties aspexerant, voces ~~?~~temulentes retulerant.

facta vox a tuor quod terrorem facit de sono cf. Ep. II. 5. Hor. et Silius Ital.

1. 67. Sil. J. — I. 67.

incertum, non enim constabat quid sibi hoc murmure vellent.

III. 50. — repente adv. habet vim adj: Ruperti repens sed Ald. repente. Rupertum forsan in falsum Lipsius duxit, cuius coniect. tamen in MSC. non invenitur. cf. Interpp. ad Tib. III. 50.

interrupta hic recte dicitur, pro aliquantisper sedatus.

quîs Ald. queis.

bella de his bellis cf. Vell. Pater. II. 110.

II. 110. Suet 16. — Suet Tib. 16. ubi de bellis Illyr. ~~res~~ narrant. Forsan et Germ. bella cum his legionib. gessit.

postulatis quae supra desideria vocat, quod notavimus.

expertem expers senatus dicitur cum excluditur a benef. tribuendis. item de severitate experti dicitur.

referret quidam proferre, quia proferre de iis usit. qui e longinquo mandata adferunt.

haberentur ut supra obser. pro teneri

arbitrium hic pro iudicio, non distincte.

obtenderet, cum aliquid facimus, aliquid tamen simulamus hinc substant. obtentus ut apud Liv. de Bruto. (Gülle)

obtentu Liv. de Bruto Gülle

augendis stip. finem indicat pro ad augenda sunt autem D. non Abl.
licentiā pro libertate quod rarius, nam saepius in malam partem accipitur ut supra vidimus de tumultu ([illegible]).
cunctis permitti centuriones non habebant potest. necandi milit.
olim ut solet de praet. Nonnunquam de futuro quod aliquando signif.
frustrari nomine, quod nominaret August.
eadem ostendit, his artib. Tib. quoque usurpare.
nunquamne etc. post interrogat. Accus. cum inf. sequitur, ut solet.
nisi post verba Lips. collocavit, quod melius, nam ictus orationis cadit in filios. Wolf. tamen contrarium defendit, vult intelligi nunquam significare semper.
familiam Drusus enim ardens paternam usurpans ex arbitrio patris se omnibus defungi velle simulat, hinc fil. familias. milites illum vocant.
Novum cum contumel. pro inauditum quod senatus arbitrio imperator commoda permittat, [remittat], levius ferrent si et de incommodis senatus consuleretur.
indicantur non ad utrumque substant. sed ad posterum referendum, ut saepe, nam supplicia imponuntur non indicuntur.

arbitro Ald. arbitu. sed nostrum concinnius dictum. Quendo enim sine arbitris sunt, cum a quolibet [dominis] militibus in[il]ruantur. Eodem modo XVI. 12. Ann.

XVI. 12* postremo hoc verbo indicat plura iactasse milites, quam quod retulit.

ut pro prout. Coniunct. significat, quod res saepius fieret [occurrerent]. Muretus et alii occurrerat, nam ante non poterant manus intentari priusquam aliquis occurrerat. Quod aptius et distinctius.

amici non Germ. Freund, sed socius qui cum aliquo versatur. Nostrum scorta cefarza. Omnes simul cohors amicor vocantur.

intentare [freq. ab intendere.] manus, i.e. minitari. Hoc causam discordiae Tacitus vocat, quod potius effectus erat. Alii itaque annos corrigendum proponebant, quod propter intentare fieri non potest, cum optima explic. Gronov. est. ~~qui efficacem~~ Wolfius putat de illa discordia ~~putat~~ quae nunc movebatur, seditio enim antea iam coorta est, nunc autem ex illa manu intentatione et ipsi inter se rixas exercere parant.

ante alios si verbum esse pandis. haberet, commodissime hic uti posset, commodius saltem quam coniunct. de ante verbo cf. Index.

primus maxime omnium, puta.

provisu ad προπόδα referendum, i.e. quod unum semel casum habent, ut hoc apud Tacit. Cicero dicit provisio. Nostrum scio

rem aetatem spectat.
repetere, reverti velle.
hiberna cujus legionis? nam infra v. 30. ostendit singulis legionib. singula castra fuerant, et aestiva plane alia ac hiberna erant. Tale itaque Naumerdum scriptor putat.
illi quamquam, Rhenum puter.
ingruunt velut demergat, nam hac significat solum hoc verbum usurpatur.
Certus ut apud Germ. cum genit. construi solet. certus dicitur, qui h. certum consilium perundi capiat ut XII. 66. Aun
XII. 66 quod ad live summum 2, qui certo exitio destinatus
accursu, saepe a Tacito usurpatur, ut
IV. 25. IV. 25. Hist.
lenivit leniuntur aspera, deinde ad mentem quod minuitur transfertur. in. III. 61. Hist. nostrum- medica fere. videbantur eadem diff: Ipsa tantum
I noste futura. nam Luna optime de Tacito hoc loco meritus est Lipsius, qui plane omnino corrupta legebantur.
languescere obscuratio lunae ignorabatur ab hominibus rudis. deficit luna, deficiter a vi, hic itaque pro defectu lunae accipiendum.
omen praesentium omen esse non vult, sed semper ad futura spectat. Ita
I. 86. Hist. I. 86.
ac Ernesti delere voluit, quod haud necesse est, cum in codd. scriptum sit.

Heinsius hanc mavult, quam lectionem Ernesti duram vocat

assimulans i.e. simulare ut XI. 11. Ann.

XI. 11. prosequens i.e. dicentes. Accipiebant destinand tribus modis. pergerent excudit Gronov. et urgere mavult. Wolfius defendit vulgat. nam primum idem signif. si iter coeptum persequens, quod idem hic signif.

quod insolentius accus. absol. Tacito vulgaris.

aeris sono remedium erat, quo putabant lumen lunae reddiderunt. cf. Lipsius ad h. l. aes hic

Iuvenal. Max. de metallo non de aereis tubis accipiendum.

concentus i.e. cantus consonans. cf. Veg. III. 5. ubi de instrumentis antiquis. Ex quo classico loco apparet, nullo huiusce modi

Veg. III. 5. instrumento usos hic milites fuisse?

offecere. germ. vermögen, schaden. habes officiunt visui i.e. se ipsas. cf. Sall. Cat. 54.

Cat. 54. perculsi. perculsus ut supra c. 12.

lamentantur Ald. lamentatur, quod ad miles referri potest.

XI. 6. 8 grati. quorum gratia velut in vulgus transit. sic XI. 6. 8. et IV. 2. Annal. Amat hoc

IV. 2. genere dicendi Tacit.

iii Lipsius correxit pro in, quod olim in codd. celebratur. in enim hoc loco ferri non potest, ut ex V. 4. Annal. patet. vi-

V. 4. giliae, nox in 4. vigilias dividebatur, vigilia autem 3. horis constabat. cf. Veg. III. 8. Polyb.

V. § 5. Poeschel de Militia Romana, V. § 5. (ed. Poeschel).

inserere proprie de arboribus. et seminibus
hic metaphor.
offerre [illegible], pro afferre tamen
ponitur [illegible]. VI. 34. 35. 42. sed
VI. 34. hic de bonis rebus. Apud Tacit. non-
nunquam et de malis.
intendere h. l. augere. Metaph. de arcu
intento. cf. I. 39. Ann.
I. 39. obsidebimus. obsidionem vocat, Drusus
enim in tentorio inclusere.
sumus, ut nos cum alium obiurgamus pri-
ma persona dicimus, vult nos simul
obiurgemus.
Denique. i.e. ut paucis absolvam.
capessent et alia quae in essere exeunt con-
silium signif. perf. capessi et capessivi, un-
idem
novissime in culpam cf. Lipsius ad h. l.
mercari pro mereri potest. conj. [illegible]
acquirendi signif.
Tarda. Roma enim ~~lon~~ aberat, at
Drusus praesens erat.

